DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. IV.] Saturdag den 11den May, 1816. [No. 19.

WY ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zee magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten.

Nademaal een ieder, die schiet geweren, of enig ander zoort van wapen den lande, toebehorende, onder zich mogte hebben, gehouden is dezelve aan het Gouvernement af te leveren, en het tevens nodig zynde te weten de kwantiteit buskruit, die op het eiland onder de ingezetenen gevonden wordt.

Zoo is het, dat wy goedgevonden hebben te gelasten, zoo als gelast wordt by deze

1.—Een ieder, die enig schiet geweer of ander zoort van wapen, den lande toebehorende, welke hy onder de vorige Gouvernementen van 's lands wege en tot 's lands dienst ontvangen heeft, en als nog onder zich is hebbende. zal dezelve in 's Konings Magazyn van wapenen moeten afleveren.

2.—Die meer dan een pond buskruit onder zich of by andere in bewaring heeft, zal aan den Majoor en Kommandant der artillerie ter zyner woninge in het Fort Amsterdam, by een ondertekend briefje schriftelyke opgaaf doen van de kwantiteit welke hy, aan hem of aan anderen toebehorende, onder zich, of by anderen in bewaring is hebbende.

3.—De aflevering van geweren en wapen en het opgeven van buskruit zoo als hiervoren vermeld staat, moet binnen den tyd van veertien dagen na de afkondiging dezer geschieden, op pœne van eene boete van vyftig pesos van agtten, ten behoeve der gewapende burgermagt, te zullen verbeuren, ofte van confinement voor den tyd van agt dagen voor den genen, die de voorzeide boete niet zal kunnen betalen

Gedaan op Curaçao, den 2den May, 1816, het tweede jaar Zyner Majesteit's Regering.

(was getekend) A. KIKKERT,

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

[was getekend] W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd dato ut supra,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden van Politie van Curaçao en onderhorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut: doen te weten,

Dat wy goedgevonden hebben te decreteren zo als 't gedecreteerd wordt by deze:

Dat wegens de waarde van het zegel op alle documenten dienende voor het Collegie van Commercie en zee zaken, als mede op een vonnis of uitspraak van hetzelve, zal gevolgd worden het geen by het Reglement op het middel van het klein Zegel ten opsigte van 't voormalig Collegie van Commissarissn van mindere kwestien en verschillen bepaald is.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 25sten April 1816, het twede jaar Zyner Majesteit's regering

De Gouverneur Generaal en Raden voornd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd den 27sten daaraanvolgende,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

LE soussigné, désigné Translateur et Interpreteur juré des langues Françoise, Angloise, et Hollandoise par son Excellence le Vice Admiral A Kikkert, Gouverneur Général de Curaçao et des Isles dependantes, desire être utile à ceux qui voudront luifaire l'honneur de l'employer en ces susdites capacités, et se fera trouver au Secretariat de son Excellence le Gouverneur Général tous les jours de neuf heures du matin jusqu' à trois heures après midi les jours de fête exceptés.

J. G. RINGELING.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Politie van Curaçao en onderhorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien, ofte horen lezen, salut: doen te weten,

Dat wy goedgevonden hebben te decreteren zo als 't gedecreteerd wordt by deze:

1.—Dat het hoofd en famillie geld in termynen zal betaald worden, dat is alle drie maanden een vierde gedeelte; zullende het eerste termyn van de bezitneming dezer kolonie afgerekend, op den eersten Juny aanstaande vervallen

2—Dat de Ontvanger Generaal veertien dat gen voor den vervaldag van elk termyn aan ieder belasting schuldige eene ongequiteerde rekening zenden zal, waarop de voldoening uiterlyk op den vervaldag dat is op den eersten der volgende maand geschieden moet, op pœne van parate executie tegens de genen die daaraan in gebreken mogten blyven.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 25sten April 1816, het twde jaar Zyner Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd den 27sten daaraanvolgende,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

BEKENDMAKING.

Curaçao, den 2den May, 1816.

DE Raad van Politie zal maandelyks en wel op den derden Dingsdag der maand des voor de middags om tien uren ordinair vergaderen.

Ter ordonnantie van den Raad,

W. PRINCE, Secretaris.

DE ondergetekende voornemens zynde van dit Eiland te vertrekken, verzoekt die aan hem schuldig zyn, hunne schuld binnen de drie maanden te komen voldoen.

6den May. J. R. LAUFFER.

BRITSCHE PARLEMENT.

HET LAGERHUIS,

DONDERDAG DEN 15DEN FEBRUARY, 1816.

SPANJE EN SPANJAARDEN.

ANTWOORD VAN LORD CASTLEREAGH.

In den loop myner wedervaringen in het parlement, kan ik my niet errinneren, ooit iets waardoor ik zo zeer verwonderd ben geraakt, dan den aart van het voorstel waarmede het achtbaar lid hoogstdeszelfs aanspraak heeft besloten, te hebben aangetroffen. Alhoewel zyn edele zeer breedvoerig over het stuk van bemoeying of bemiddeling gesproken en de goede uitwerkingen derzelve zeer vlytig heeft trachten te bewyzen, zo vind men er nochtans (volgens myn begrip) hoegenaamd geen melding gemaakt, van enig ernstig verzoek of bede aan zyne koninglyke hoogheid de prins Regent, om in de bemiddeling op de beginzelen in gemelde aanspraak vervat te werk te gaan. Het is waarlyk zeer zeldzaam, dat zyn edele die gevoelens koesterende welke hy te kennen heeft gegeven, zig zo bepaald wegens de bemoeying heeft uitgelaten, zonder te trachten te onderzoeken, of het Britsche gouvernement zig al of niet met de zaak reeds bemoeyt heeft, of wist zyn edele dat dit op de ene of andere wyze geschied was, dan ook niet getracht heeft te bewyzen, hoeverre de middelen door zyn edele aangepresen boven die welke men aangenomen had de voorrang verdienden. Het is waar dat ik somtyds heb horen zeggen, dat in het beroep waaronder zyn edel sorteert (een dokter in rechten of advokaat) het niet vreemd is te ondervinden, dat men de belangen ener client, aan een openlyke ontwinding van bekwaamheden opofferde. Ondertusschen is het zeker, dat er in het tegenwoordig geval, voor die lieden over welkers ongelukkige staat de twyffel ontstaan is, niets onraadzamer zoude zyn, dan op den voet door zyn edel voorgedragen, de geringste bemiddeling aantevangen; byaldien zyn edele enige andere bemiddeling dan die der wapenen bedoelde, dan was er niets geschikter dan zyn edeles aanspraak om dezelve te verydelen, en het parlement ten volle het onnuttige dier maatregelen door zyn edele aanbevolen te doen bemerken, want het huis zal ligt gevoelen, dat de beschimpingen en vernederingen jegens den persoon van den Spaansch monarch, juist dat gene niet is waarmede onze bemoeying moest begonnen worden, om dezelve een goede uitslag te doen verkrygen. De weg die zyn edele heeft ingeslagen, om die lieden in Spanje welkers lyden hy overtuigd was ieder lid van dit huis in gelyke mate bejammerde van nut te willen zyn, is wel de laatste die men van zyn verstand had kunnen verwagten. Het hoge karakter waarmede dit land onder de vreemde natien pronkt, heeft zy aan hare vrye denkenswyze en kiesheid des verstands waardoor zy onderscheiden wordt te danken. Het kan nochtans wel geschied zyn, dat door steeds op algemeene beginzelen te werken, wy somtyds meer dan wat pligt van ons vereischte gedaan hebben, en ik zoude zekerlyk myn eige oprechte gevoelens te kort doen, door te vermommen dat die algemeene beginzelen ons in zekere bemoeyingen hebben ingewikkeld, dewelke [was dezelve niet door het gezond oordeel aan de Engelsche landaart eige beteugelt geworden] ons veelligt de invloed die wy op het vaste land van Europa genieten, hadden doen verliezen.

Men had zig op het vaste land verbeeld, dat alhier een sterke genegdheid heerschte, om ons met de zaken van vreemde natien zo eer te bemoeyen, dat wanneer hunne maatregelen niet volstrekt met onze denkbeelden strookten, hun als dan wetten te willen voorschryven. was dit zo die volken zoude ons de dankbaarheid die zy ons thans verschuldigt zyn weldra onttrekten, naar mate zy ondervinden zouden dat wy daarvan gebruik wilden maken om hun in de bestiering hunner inwendige zaken te bevelen [*Hoort, hoort, hoort!*]—Men zoude byna reden gehad hebben een zekere bemoeying van lieden, die onlangs geschied is, en geschikt was om het vuur der verschillende gevoelens in godsdienstige beginzelen aantesteken te betreuren. Het ontstond uit een valsche betichting tegen die souverein Die goedhartige souverein, want aldus zal ik hem steeds noemen, om dat hy het wezentlyk is [*Hoort, hoort, hoort!*] omtrent een bepaalde besluit van zyn kant, om de acte van toleratie of toelating (die hy ondertusschen reeds bekrachtigd had) weder intetrekken; nimmer heeft er een grondeloozer beschuldiging dan deze plaats gehad. De ongelukkige onlusten van het zuidelyke gedeelte van Vrankryk, die de aanlydende oorzaak dier betichting geweest zyn waren slegts op een enkelde plaats uitgebroken, welke plaatselyke beweging men verkeerdelyk voor een algemene beroerte had aanmerkt Op deze mislag bouwende, hebben zig verscheide lieden onbezonnen in het geval bemoeyt, door circulaire geschriften aan de lydende departementen van Vrankryk, hun met alle nadruk alle hulp aanbiedende te zenden. Dog welk was het gevolg hiervan? Gansch Vrankryk verwierp de hulp, niet om dat zy de goedwilligheid der mening miskenden, maar door de overtuiging dat het veeleer geschikt was om het ongeluk te vergroten. Er wierden ook brieven aad alle de districten geschreven ofschoon het kwaad slechts maar in een bestond, en terwyl in de nabuurschap dier plaats alwaar de onenigheden begonnen hadden, de protestanten en catholyken in de grootste vriendschap met elkander waren; het is dus ook niet te verwonderen dat zy op het ontvangst van brieven geschreven uit Engeland, in de veronderstelling dat de protestanten en catholyken over gansch Vrankryk de wapenen tegens malkander hadden opgevat verstelt stonden; wegens de staat van Spanje sprekende, behaagde het zyn edele de cortes *Britsche Cortes* te noemen, en vervolgens tot een vreemde manier van de zaak te beschouwen, als of wy ons met hun verbonden hadden overgaande, droeg hy enige rechten en aanspraaken van gemelde cortes voor, die zonder tot een oorlog met Spanje overtegaan niet onderhouden kunnen worden. Was net my geoorloofd de correspondentie die daaromtrent

plaats gehad heeft hier ter tafel overleggen, [en terwyl dit niet geschieden kan zo hoop ik dat het huis my zal willen geloven] men zoude ondervinden dat het gouvernement ten behoeve dier ongelukkige personen reeds zo verre gegaan is als voorzigtigheid het kon gedogen. Alhoewel de party de *Liberales* of *weldenkende* genaamt, hier te lande als veel verdiensten bezittende, en in enige delen als een tegen party der Franschen uitmakende, die de geest van tegenstand tegen het Fransche juk inboezemde beschouwd wierdt, zo kan ik evenwel niet toestemmen dat men zegge, dat zy de Engelsche toegedaan waren, neen, ik zal slegts met een enkelde geval bewyzen, dat zy gedurende den oorlog het tegendeel betoont hebben.

Op een der glorierykste tydsperken der uitmuntende militaire loopbaan van den hertog van Wellington, toen hy op het punt stond om het leger agter de linien van Torres Vedras te doen verschansen, begreep dien vermaarde officier, bevorens die positie te nemen, het zyn pligt te zyn te bewerken, om een vaste plaats binnen de Spaansche grenzen te kunnen kiezen, tot welke einde Cadix verkozen hebbende, wierdt hem door de cortes de intrek aldaar gewygert.

De verrigtingen in Spaanje zyn een gedenkwaardige voorschrift voor de gene die enige byzondere gebrekken, door de gansche omkering eener vastgestelde systema wenschen te verbeteren. De cortes verbeelden zig haare ogmerk op geen betere manier te kunnen verkrygen, dan door het oude systema van het ryk geheel om verre te werpen, en wel voornamentlyk door een volkome vermenging der edelen en geestelyken met die van de derde klasse, naar het voorbeeld der Jacobynen in Vrankryk, waaraan alle de ongelukken van Spanje grootsdeels zyn toeteschryven te bewerken. De uitsporigheden door de cortes gebezigt, veroorzaakte dus een sterke tegenwerking, die door de grote nyging van het Spaansche gouvernement tot de Jacobinismus, een onverdraagbare dispotismus in de regering tot gevolg had. De Liberales of weldenkende in een militaire licht beschouwt maakte een tegenparty der Franschen uit, dog in het politieke waargenomen, waren zy Fransch gezinden en wel van de slegtste soort. Zy hadden verklaart dat zy de rechten van Ferdinand tot den throon niet erkennen zouden, ten zy hy de schikkingen door hun gemaakt, waaronder die der souvereiniteit van het volk begrepen was goedkeurde. De Liberales waren dus in hunne beginzelen volmaakte Jacobynen. En hoewel het geenzins myn verlangen is de edele Heer Brougham in het geringste te beschuldigen, zo is het niet te min zeer vreemd aan de andere kant van het Huis zo veel tot lof van de cortes te horen zeggen, wanneer men zig erinnerd dat men juist van die plaats, hun steeds de smaddelykste benamingen met spotterny en verachting heeft horen geven [*Hoort, hoort!*] hunne daden wierden verspied, de pogingen tot vrymaking hunner land tot spot gemaakt, en zy een vergadering van Don Quixotten met windmolens strydende genaamt. De Cortes waren het te volle eens onder hun, om den hertog van Wellington uit het bevel der nationale troepen [hem door een beredeneerde en plechtige staats besluit opgedragen] te stellen—welk besluit tot gevolg had, dat den hertog van Wellington in de middel ener veldtogt genoodzaakt was te verklaren, byaldien het gezag hem zo plechtiglyk toevertrouwt niet ten volle vervolgd wierd, hy het commando over de Spaansche troepen geheel opgeven, en de Franschen met Engelsche troepen alleen zoude bestryden, waarop de cortes die als ten enemaale door de invloed van het Britsche gouvernement in hare handelingen te werk gaande voorgedragen, ja door de edele Heer Brougham met nadruk de Britsche cortes genoemt worden, met een verschil van slegts ses stemmen besloten, den hertog van Wellington het bevel te laten behouden; de staat waaraan deze ontrouwe lieden thans blootgesteld zyn noopt my tot ware medelyde, dan aan de waarheid hulde doende kan ik niet nalaten te melden, dat in de beslissing of men den hertog van Wellington ja dan niet het bevel over de Spaansche troepen zoude laten behouden, de minderheid van stemmen tegens deze maatregel geheel door Liberales was uitgemaakt. Zyn edele vergist zig ten volle, byaldien hy veronderstelt dat de Spaansche monarch tot het plegen van gruwelen door enig geld van wegens Engeland voorgeschoten in staat gesteld wierd. Alle pecunieele hulp wierd hem alhier gewygerd tot de volgende twe pointen opgeklaart zouden zyn. Eerstens, welke stappen men tegens de geproscribeerde of verbanne personen zoude nemen—en twedens, een verklaring omtrent de belofte eener vrye gouvernement in s' konings proclamaties vervat. Zyn edele heeft den monarch, voor dewelke hy begeerde de rins Regent zo niet smekende, ten minste met bedreiging van oorlog zoude verschynen, als zedert zyn intrek in Spanje steeds op het traktaat van Valency handelende, [terwyl Ferdinand gedurig tegens dit traktaat geprotesteerd had] afgebeeld. Zo zyn edele wilde zeggen, dat Ferdinand voorbedagtelyk in Spanje gekomen was om de cortes overhoop te stoten, dan zal ik daartegen namens Sir H. Wellesly inbrengen, dat hy met dit bepaalde voornemen naar Spanje is gegaan, om de constitutie aantenemen, en het was slegts toen hy de wezentlyke staat van de natie beschouwt en bevonden had, dat de constitutie met de gevoelens van het Spaansche volk niet overeenstemde, dat hy besloot dezelve afteslaan. Byaldien het gezag van de cortes thans weder herstelt wierdt, dan vrees ik nog dat zy niet instaat zouden zyn, de gruwelen uit Spanje te verdryven. De cortes hebben zig by verscheide gelegenheden wreed en ysselyk tegens de menschheid gedragen, waarvan ik enige voorbeelden zal aanhalen. De twe eerste gevallen die my voorkomen zyn die van de generaals Palafox en Abisbal, de laatste dier dappere officieren, wierd in een gevangenis gesmeten, en namaals zonder verhoort te worden uit Spanje gebannen, om dat hy een klein werkje tegens de cortes geschreven had, en toen het gouvernement van Castilje enige vertogen daartegen inleverde, wierden zy alle in hechtenis genomen en zonder enige andere te regt stelling dan door een commissie van vyf leden van de cortes [door dat lichaam zelfs aangesteld] verhoort te worden, tot gavangenis en ballingschap verwezen [*Een luid geroep van hoort, hoort, hoort!* de generaal Palafox wierdt op last van de cortes in een onderaardsche gevangenis in Minorca waar hy overleden is gevonden; en buiten dien, wierd de bisschop van Orense een man wiers zuivere en uitmuntend karacter niet te overtreffen is, die een lid van de cortes was, om dat hy het document waarin gemelde cortes de souvereiniteit van 't volk verklaarde gewygert had te tekenen, onverwylt uit zyn bisdom gezet, en genoodzaakt [wilde hy zyn leven er niet by inschieten] naar Portugal te vlugten *Hoort, hoort, hoort!)* zie daar! de handelwyze van de cortes, niettemin heeft een lid aan het ryk heden aan het parlement bericht, dat niet alleen het Britsche gouvernement, maar dat de vier grote mogendheden hare ministers aan het hof van Spanje gelast hadden, zig zo verre als de billykheid het zoude gedoogen met de zaak te bemoeyen [*Een luid geroep van alle kanten van het Huis hoort, hoort, hoort!*] dus zal de toestemming van het Huis aan het voorstel door de edele Heer Brougham gedaan, de goede uitslag van het voorgestelde slegts vertragen. En daar ik het zelve zonder enige grond van verdediging op het stuk van politie beschouw, en zyn edele niet eens de minste moeyte genomen hebbende om te onderzoek en wat men reeds gedaan had, als mede dat door het gemelde voorstel aantenemen het gouvernement voortaan buiten staat zal zyn, enige andere bemiddeling met goede uitslag te kunnen ondernemen, zo verzoek ik ten hoogste, dat dit huis by deze gelegenheid, geen verkeerde stap moog nemen.

Lord John Russel, generaal Matthew, en de Heer Bennet, drukten zig uit ten voordele van het voorstel—waarop de Heer Brougham weder antwoorde; en de stemmen opgenomen zynde, waren er 123 voor en 42 tegen, dus een meerderheid van 81 stemmen voor het voorstel van de Heer Brougham.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zedert den 27sten ultimo.

INGEKLAARD—APRIL.

27.	golet El Carles, Lopez,	Rio de la Hache
29	bark El Carmen, Pereyra,	Spaansche Kust
30.	golet Intrepid, Martyn,	Porto Rico
	—— Dorothea, Hart,	St. Croix

MAY.

1.	bark Fortuna, Penso,	Spaansche Kust
	—— St. Barbara, Curiel,	ditto
2.	golet John, Mattey,	St. Thomas
	—— Twee Vrienden, Penso,	Aruba
	—— N. S. del Carmen, Apastego	Po. Cab.
	bark Maria, Molino,	Jamaica
	brik Hanna & Ribecca, Tubb,	Philadelphia
	golet Monserata, Gonzales,	Puerto Cabello
	—— Dama Rosa, Porier,	La Guayra

UITGEKLAARD—APRIL.

26.	golet Diana, Beloque,	Spaansche Kust
	brik Esperance, Mendosa,	New York
	bark Fisgig, Soto,	Spaansche Kust
27.	—— Conception, De la Croes,	Coro
	—— St. Barbara, Curiel,	Spaansche Kust
	golet Consolation, Isera,	Aruba
	brik John, Eskildson	Amsterdam
29.	golet Catharina, Grandcour,	St. Domingo
	bark Leonora, Danies,	ditto

MAY.

1.	brik Fortuna, Guiliermio,	Puerto Cabello
2.	bark El Carmen, Pereyra,	Spaansche Kust
	golet Caroline, Duboulas,	St. Croix
3.	—— Dorothea, Hart,	ditto
	brik Venillia, Kail,	Rotterdam
4.	bark Louisa, Turner,	New York
	golet N. S del Carmen, Apastego,	Po. Cal.
	—— John, Puterst,	Rio de la Hache
	—— Adventure, Lopez,	Puerto Cabello
10.	—— Ida, Bourne,	New York
	brik Fortunatus, Curiel,	Spaansche kust
	golet Intrepid, Martyn,	Puerto Cabello

Mr. Lamaison in zyn ambt als President of voorzitter van den Raad van Civile en Crimineele Justitie dezes eilands gesuspendeert zynde, is Mr. Elsevier Lid van den Raad voornoemt, aangestelt om het gemelde ambt adinterim waartenemen.

Huisbraak.—Op Vrydag den 31en dezer laat in de nagt, of Saturdag vroeg in de morgenstond wierden de Pakhuisen van de Heren De Lima en De Sola, in de Heere Straat achter opengebroken, en omtrent vier honderd pactinjes aan waarde, bestaand in droge goederen, kleinooien, goude oriog es en kettingen, en geld [welke alle uitgezonderd de goederen in een gegoote yzere kist waaren) daaruit gestolen. Een der personen in de diefstal begrepen, zynde een neger genaamt John, en een vrouw die in het verkopen van gedeelte der gestolen goederen betrapt geworden is, zyn reeds onder het Fiscalaat opgesloten.

De Intekenaars voor dit Dagblad, worden verzogt alle Saturdags vroeg in de morgen voor het hunne by de Drukker te willen zenden, dewyl hy gaarne het verwyl welke door het rondzenden derzelven veroorzaakt wordt, wenscht te vermyden.

De volgende personen zyn onlangs van hier vertrokken:—

Per de brigantyn John, de Heer J. C. Meyer, naar Amsterdam.

Per de brigantyn Venillia, Mejuffrouw La Maison, en de Jonge Heer La Maison.—Domini P. Will, en Leminde, naar Rotterdam.

Per de bark Louisa, J. C. Stewart, Esquire, en de Jonge Heer C. Van Steenbergh, naar New York.

De Commissarissen tot het overnemen van 't eiland Bonaire, zyn op Zondag laatstleden van hier vertrokken.

ZUID AMERICA.

Uit de Courant van Caracas van den 17den April 1816

Gisteren avond ontving het gouvernement alhier depeches van zyne excellentie de generaal in chef, waarin 't hoogstdenzelve behaagt heeft de volgende aangename tyding mededelen:—

De divisie onder colonel Calzada, en de ligte troepen van een gedeelte van het leger onder den luitenant colonel Escuté, hebben de Rebellen van Santa Fé * (het koningryk) van de ingang van Paramo tot aan de hoogtens van Cochina (tusschen Ocana en Corin) volkomen verslagen, en haar gansche leger bestaande uit 3000 man die de plaats defendeerden, vernielt of gevangen genomen, haare artillery, geweren, ammunitie en baggagie zyn alle in onze handen gevallen. De hoofden en omtrent 30 man zyn het dank de snelheid hunner paarden ontkomen. Ik ben in het besit van vier vaandels die in deze uitmuntende overwinning den vyand ontwrongen zyn, het welke dit land (daar hun macht thans vernietigd is) voor ons open legd. De vruchtbaarste provintien zyn reeds door gemelde divisie van ligte troepen die zig zo dapper betoond hebben ingenomen, terwyl gedeelte de ellendige overblyfzels van den vyand waarvan het koningryk thans gezuivert is vervolgen. In die verzekering heb ik niet alleen de jagers, die reeds orders hadden naar uw provintien te trekken, maar ook de grenadiers van de avant garde onder Don Francisco Morales, een squadron husaaren, en de vliegende artillerie gelast, daar na toe te marcheren.

Dewyl de fregat en twe andere vaartuigen die naar uw kust bestemt waren, zig vertimmeren moesten, zo is haar vertrek wat vertraagt geworden, edog toen ik van Carthagena vertrok waren zy byna gereed, en uwe excellentie kan seer gerust staat maken, dat tegens dat gy deze zult ontvangen, zy reeds op hare reis naar boven zullen zyn. Ik heb het genoegen uwe excellentie deze gelukkige uitslag onzer militaire verrichtingen tot naricht, en op dat dezelven in de provintien nder uwo

* Deze veldslag die een andere dan die van Sarata is, is dezelfde die onlangs in particuliere brieven van Maracaybo en Barinas is medegedeelt geworden.

bevel bekend gemaakt mogen worden medetedelen.

God behoede uwe excellentie vele jaren.—Hooftkwartier, Monpox, den 7de Maart, 1816.

[was getekend] PABLO MORILLO

Aan zyne excellentie Don Salvador Moxo.

Lyst der personen die te Carthagena voor de misdaad van hoog verraad op den 24sten Febris 1816, ingevolge het vonnis van de krygsraad die hare verwering volledig gehoort heeft, ter dood gebragt zyn:

Manuel del Castillo, een oproerige generaal en militaire gouverneur van de stad, Martin Josef Amador, onder-inspecteur en broeder van Juan de Dios, ook een verraader. Pantaleon German Ribbon, colonel, een inboorling van Monpox, Josef Maria Portocarrero, commissaris generaal over de invoer van wapenen en vivres in de provintie. Santiago Stuart, luitenant colonel, een inboorling van Buenos Ayres, in de oproer begrepen, Mr. Antonion Josef de Ayos, auditeur van oorlog, Mr. Josef Maria Garcia de Toledo, een der vooraamste t' zaamenzweerders en de eerste die het bevel uit handen der wettige regering heeft genomen. Mr. Miguel Dias Grenados als de voorige, twede in bevel, Manuel Anguiano brigadier die naar de Rebellen is overgelopen en de rang van colonel onder hun voerde.

De Courant van den 3den April zegt, dat de gouverneur van Caracas ses duizend pattinjes premie op de hoofden van Arismendi, Zaraza, Cedeño, en Monegas, de opperhoofden der oproergen guerillas gestelt heeft, zy behelsd mede een depeche van Don M. G. de Lona, geschreven den 21sten Maart, op het slagveld te Bulaque, waarin hy verzekerd op die morgen de gansche macht onder Zaraza vernielt, en 300 uit 700 op de plaats zelve vermoord te hebben, buiten 100 die namaals nog uit de kreupelbossen gejaagt wierden.

Die van den 10den behelst niets van belang, dan alleen het arrivement van het brigantyn schip Periñon met 95,000 pattinjes van Vera Cruz, alwaar by haar vertrek alles rustig was, in zo verre dat de rykeste konvoyen van Mexico slegts 200 man tot escorten nodig hadden, het welke byna het getal is, die men voor de revolutie daartoe gebruikte.

Doctor La Maison having been suspended from exercising the office of President of the Court of Civil and Criminal Justice, Doctor Elsevier, member of the same Court, has been nominated to officiate as President, ad interim.

Burglary.—In the evening of Friday, or early in the morning of Saturday last, the Stores of Messrs. De Lima and De Sola, in the Heer Straat, were broken into, and property to the amount of about 400 dollars taken therefrom, consisting of dry goods, trinkets, gold watches and chains, and some specie; all of which articles, with the exception of the dry goods, were taken out of a *cast iron chest*, which the thieves easily broke in pieces with a hammer.—One of the persons concerned in the robbery, a negro named John, and a woman detected in vending some of the stolen goods, have been apprehended and lodged in the Fiscalat.

The Subscribers to this publication are respectfully requested to send to the Printing-Office for their papers early in the morning of Saturday of each week, as the Publisher is desirous of obviating as much as possible the delay occasioned in forwarding them to different part of the Island.

Errata.

The Bread to be baked for this and the ensuing week must weigh 23 and 24 ounces the Bit Loaf, and not 21 and 22 ounces as stated in the advertisement inserted in our last page.

SOUTH AMERICA.

From the Caracas Gazette of 17th April, 1816.

Last night the government received dispatches from his excellency the general in chief. His excellency has been pleased to communicate to them the following agreeable news:—

The division of colonel Calzada, and the light infantry of part of the army under the command of lieut.-colonel Escuté, has completely routed the rebels of [*] Santa Fé [el Reyno] from the entrance of the Paramo to the height of Cechine [between Ocaña and Gorin] destroying or making prisoners of the whole of their army, which to the number of 3000 men defended those points. The artillery, small arms, ammunition, baggage, all has fallen into our hands, the chiefs alone and about 30 others, thanks to the fleetness of their horses, have made their escape. I have in my possession four of the colours taken from the enemy in this signal victory, which leaves the country open to us, their forces being annihilated. The most fertile provinces are already occupied by the said division of light troops who have so gallantly distinguished themselves, and are following up the wretched remains of the enemy of whom the kingdom will now be cleared. Assured of this, I have given orders that not only the light companies [cazadores] whom I have already ordered to your province, but that the grenadiers of the van guard under their commander Don Francisco Thomas Morales, a squadron of hussars, and the flying artillery, should also proceed thither.

The frigate and the other two vessels destined for your coast requiring repairs, their departure has been delayed; nevertheless at my leaving Carthagena, this operation was nearly completed: and your excellency may rest assured that by the time you receive this dispatch they will be on their passage up. I have the satisfaction to announce to your excellency these happy results of our military operations for your information, and that they may be published in the provinces under your command.

God preserve your excellency many years.—Head quarters, Mompox, 7th March, 1816.

PABLO MORILLO.

To his excellency Don Salvador Moxo.

From the same paper.

List of the individuals who have been executed in Carthagena for the crime of high treason, the 24th of February 1816, having been sentenced by a court-martial after having fully heard their defence:

Manuel del Castillo, an insurgent general and military governor of the town.—Martin Josef Amador, sub inspector, and brother of Juan de Dios and other traitors.—Pantaleon German Ribbon, colonel, native of Mompox.—Josef Maria Portocarrero, commissioner general for the introduction of arms into the province.—Santiago Stuart, lieut.-col. native of Buenos Ayres, concerned in the insurrection.—Dr. Antonio Josef de Ayos, auditor of War.—Dr. Josef Maria Garcia de Toledo, one of the first conspirators, and the first who took the command from the lawful authorities.—Dr. Miguel Dias Grenados, same as the preceding, second in command.—Manuel Anguiano, brigadier, deserted to the rebels, with the rank of colonel in the insurgent army.

The Gazette of the 3d April mentions that the Governor of Caracas had set a reward of $6000 for the heads of Arismendi, Zaraza, Cedeño, and Monegas, chiefs of the insurgent guerrillas; and contains a dispatch from Don M. G. de Lona, dated on the field of battle at Butaque, 21st of March, assuring that he had that morning destroyed the whole force under Zaraza, 300 out of 700 having been killed on the spot, and 100 being afterwards driven from thickets and put to death.

That of the 10th contains nothing of interest, unless it be the arrival of the brig Periñon with 95,000 hard dollars from Vera Cruz. When she left all was quiet, so that the richest convoys from Mexico required only 200 men to escort them, which is nearly as it was before the revolution.

We have already published several statements regarding the detention of British vessels and property by the Spanish authorities on the opposite continent, to which we have now to add the following circumstantial detail of the case of the schooner Lady Cockburn, formerly belonging to this port; and we are the more desirous of laying it before our Readers as the subject is familiar to many of them, and the cause of it fresh in their memories.

JAMAICA—February 10, 1816.

Mr. Joseph J. King, lately arrived in this city, was induced, through the recommendation of persons in official situations at Puerto Cabello, to carry a cargo of flour to that place last spring, the people there being represented to be then in a starving state; accordingly Mr. King, having chartered the schooner *Lady Cockburn*, at Curaçao on the 26th April, took on board a cargo, and proceeded for Puerto Cabello, where she arrived in a few days. While Mr King was ineffectually endeavouring to dispose of his cargo, general Morillo's expedition arrived there on the 9th of May, consisting of about 56 sail, men of war and transports; on the 16th through a proclamation of general Morillo, putting on a partial embargo, the *Lady Cockburn* was taken possession of, and the cargo forcibly taken away for the subsistence of the Spanish expeditionary army, and Mr. King, though an Englishman treated with the utmost indifference and contempt. All his endeavours to obtain compensation for his property proving unavailing, and the vessel being under demurage, he determined, as soon as he could gain permission, which he did with infinite trouble, to depart and accordingly set sail on the 20th: he however, previously signified to the chiefs of the government there, "that as their notary public would not note or protest against his own government, he held the said government liable for the amount of the cargo, expences, and all other damages he might sustain by the forcible detention of his property." On the 22d May, after Mr. King had sailed in the *Lady Cockburn*, an order was given, signed Jose M. Morote and Rafael Santibanu, on the treasury of the Caracas, for the payment of the cargo, which was forthwith presented by Mr. King's agent, and daily but fruitless applications made for payment, though the debt was acknowledged to be just. Mr. King, despairing of recovering the amount of his property through private individual application, laid his case before the governor of Curaçao, at which Island he had arrived, and the same was immediately transmitted to the naval commander in chief on this station, who, always alive to the interests of the British merchant, dispatched his majesty's ship *Tanais* captain James, to Puerto Cabello, to require, in this as well as in other similar cases, justice to be done to the parties concerned, but all that could be obtained to these just demands were evasive and unsatisfactory letters. The *Royalist* brig, captain Stewart next proceeded thither, and corresponded with the Spanish governor, but succeeded no better. M. King now repaired to Jamaica, and memorialized rear admiral Douglas on the subject of his grievances, who again sent up the *Tanais*, where all the satisfaction that captain James could obtain from the governor of Caracas was, that "scarcity of funds in the royal treasury" had been the cause of non payment—of a few thousand dollars!!

The circumstances of the above case are now transmitted with the necessary documents, thro' the zealous interposition of rear-admiral Douglas, to the British government, who, we have no doubt, will compel the Spanish government to satisfy the just demands of the British subjects: indeed, this case has already been submitted to the consideration of the Ministry, and Sir C. Robertson, king's advocate in a letter dated Doctor's Commons, addressed to Lord Viscount Castlereagh on the subject, states "That his majesty's subjects trading to the Spanish ports in South America, are aggrieved by the proceedings in that country," and observes, "that it is a matter of serious remonstrance."

In a letter dated on board the Sprightly mail-boat, off Dominica, March 2d 1816, Mr. King requests us to add to the above account, that "having fruitlessly spent about four thousand dollars, and nine months time, in trying to recover the amount of the said cargo, I was obliged to abandon the cause, leaving it altogether in the hands of that zealous officer rear admiral Douglas, and government, to terminate it with the Spaniards.—Furthermore, I consider myself under great obligations to the admiral for his kind exertions in this case, as well as in his procuring me a passage here [to windward] among my friends; as also to capt. Flemming and the officers of his majesty's sloop Barbados, for their kind attention and treatment to me during my passage from Jamaica to Basseterre, Guadeloupe."—*Barbados Mercury.*

To the foregoing we have to announce that another of H. B. M. ships may shortly be expected in this port from Jamaica, and from hence she will proceed to La Guayra, to demand an immediate settlement of the above claim from the government of Caracas.

☞ *WAARSCHOUWING.*

DE Drukker dezes, verzoekt alle die gene die enige exemplaren van de Predicatie getytelt "Leerrede &c" ontvangen hebben, hem ses Realen voor ieder exemplaar te zenden.

DE ondergeteekende gaat voort om onderwys ten zynen Huize te geven, in de Hollandsche en Fransche taal, de Aardrykskunde en het Boekhouden, tegen eene zeer matige prys, voor ieder avond uur, de genen hiertoe genegen, gelieve zich ten zynen huize te addresseeren, liefst 's Maandags, 's Woensdags en Vrydags tusschen 5 en 6 uur namiddags.

G. G. VAN PADDENBURGH.

Onafgehaalde Brieven, ter Gouvernement's Secretary berustende:

AAN

Theophile Borel Jansz	Laorencia Hereson
J. Stuylingh Cornelis	S. D. Olalla Duros de Sublette
Francisca Pareiza	Jonathan Harrison
Lorenzo Potesta	

---

* This, which is a distinct battle from that of Suratá, is the same as has been lately mentioned in private letters from Maracaybo and Barinas.

BRITISH PARLIAMENT.

HOUSE OF COMMONS,—FEB. 15, 1816.

SPAIN AND SPANIARDS.

Lord Castlereagh in answer to the Speech of of Mr. Brougham, inserted in our last.

Lord *Castlereagh.*—In the whole course of his parliamentary experience, he never recollected to have met with any thing that surprised him more than the nature of the motion with which the honorable member had concluded his speech. The honorable gentleman although he had entered so much at large into the doctrine of interference, although he had said so much to prove that interference might be effectual, yet in his opinion there was not one word of intreaty to his royal highness the prince Regent to act on the principles laid down in his speech.—There was no prayer for interference. It was certainly most extraordinary that the honorable gentleman, entertaining the sentiments which he had expressed, should have spoken so strongly in favour of interference, without taking the trouble to make any inquiry whether or not the British government had interfered,—or, being aware that they had interfered in some way, should not have endeavoured to shew, that the kind of interference which he recommended was better than what had been adopted. He had heard it sometimes said, that in the profession to which the honorable and learned gentleman belonged, it was not uncommon, in the defence of a client, to sacrifice his interests for the sake of making a display of talent. Certainly in the present case, with a view to the interests of those individuals on whose unfortunate situation the question arose, nothing could be more unadviseable than any interference on the principles which the honorable gentleman had laid down.—If the honorable gentleman thought of any thing short of interference by force of arms, there never was a speech more calculated to defeat the end proposed, and to make parliament see the utter inexpediency of the measure which it recommended. But the House would feel, that in order to make interference effectual, it was not the proper way to begin by insulting and degrading the person of the Spanish monarch. With a view to the benefits of those individuals in Spain, whose sufferings he was sure every member of the House agreed in deploring, the course which the honorable gentleman had taken, was the last to be expected from a man of his understanding. The great character which this country had among foreign nations, was due to the freedom of thought and correctness of understanding by which it was distinguished. But we were apt, perhaps, often to overstep the limits of duty, by following the impulse of moral feeling. Speaking on the assumption, he would disguise his own honest feeling, if he did not state that the moral feelings of the country were such as to afford instances of interference, which, unless checked by the good sense of Englishmen, might deprive us of the advantages now derived from the political influence which we enjoyed among foreign powers, and on the continent of Europe.—There was a feeling abroad, that in this country there was a strong disposition to interfere in the concerns of foreign nations, and to dictate in those measures which did not exactly square with our own nations. In the same proportion as the nations of the continent owed us their gratitude they would withdraw it, when they saw us build upon it, for the purpose of dictating to them in the regulation of their internal affairs—*(Hear, hear, hear!)* There might have been reason to deplore the recent interference of some persons in this country, which was calculated to blow the feelings of religions animosity into a flame. It proceeded upon a mistaken imputation against that sovereign—that benevolent sovereign—for such he would always call him, because such he was—*(Hear, hear, hear, hear!)* —of a fixed intention to recal that act of toleration, which he had ratified.—Never was there an imputation less founded on fact. The unfortunate circumstances in the south of France which gave rise to it, took place only in one particular spot; but this local affection was mistaken for a general disease. Acting on this mistake, some individuals had injudiciously interfered by circulating addresses to the suffering departments of France, pressing their assistance. What was the consequence? The whole of France repudiated the interference; not from any want of sense of the benevolent intention, but from the conviction that it was rather calculated to increase the calamity. Letters, too, were addressed to all the districts of France, although it was only in one. In the very neighbourhood of that spot the protestants and Catholics had acted together with the utmost cordiality. No wonder, then, that they were surprised to receive letters from England, written on the supposition that throughout France the protestants and catholics were actually in arms against each other. In talking of the situation of Spain, the honorable gentleman had been pleased to call the cortes, the *British* cortes; and then proceeded to what was rather a new view of the case, by considering us bound with respect to them, to assert claims and rights which could not be maintained against their sovereign without actually going to war. If it were proper to lay the correspondence on the table, it would prove,—and as that would not be proper, he trusted the House would believe him, that government had already gone so far as prudence would permit, in their interference on behalf of those unfortunate persons. Although the party called the *liberales* had many merits in the eyes of this country—although to a certain extent, it was to be considered as an anti-French party, and as inspiring the spirit of resistance to the French yoke—yet if it was meant to be said that was a British party, he denied it; and maintained that the very reverse was demonstrated b[illegible] whole course of its conduct during the [illegible] He would take one instance of this. At o[illegible] the most glorious periods of that splendid military career of the duke of Wellington; at the time when he was about to entrench the army behind the lines of Torres Vedras, that great officer had thought that he would be wanting in his duty if he did not, before having recourse to this position, endeavour to fix himself in some point within the Spanish frontier. For this purpose the point which he chose was Cadiz, and through the cortes he was refused admission to it. The transactions in Spain afforded a memorable lesson to those who wished to correct partial imperfections, by the total subversion of an established system. The cortes thought that they would best effect their purpose by overturning the entire ancient system of the kingdom, and especially by merging the whole class of nobility and clergy in the third estate, according to the example of the Jacobins of France.—It was to this that most of the calamities of Spain were to be attributed. The extremes to which the cortes had proceeded naturally caused a very violent re-action, and the consequence of the great swing which the Spanish government had taken in the direction of Jacobinism under their management, was, that now, under its sovereign, it had taken as violent a swing in the direction of dispotism. The liberales, in a military point of view, were an anti-French party, but politically a French party of the very worst description. They had declared that they would not admit Ferdinand's right to the throne, unless he put his zeal [illegible] the principles which they laid down, and among the rest, to that of the sovereignty being in the people. The liberales were a perfectly Jacobinical party in point of principle. He had no wish to recriminate on the honorable gentleman; but really it was something very new, to hear from the other side of the House so much in praise of the cortes, when it was recollected, that from that very quarter it had been the practice to overwhelm them with every opprobrious epithet—with contumely and scorn. *(Hear, hear!)* All their acts had been scouted at, their efforts for the emancipation of their country had been mocked—they had been called a set of Don Quixotes fighting against wind-mills. Among the cortes existed a determined disposition to withdraw from the duke of Wellington the command of the national troops which had been given to him by a deliberate and solemn act of the state. The consequence of this disposition was, that the matter came to this calamitous issue, that the duke of Wellington was forced, in the very middle of a campaign, to declare, that if the authority which had been solemnly confided to him was not fully continued, he would abandon the command of the Spanish army altogether, and contend with the French with only the British troops. And this cortes, represented to be completely influenced by the British government, and emphatically called by the honorable gentleman, the *British* cortes, resolved to continue the command in the duke of Wellington by only the small majority of six votes! He pitied sincerely the misfortunes to which these ill-fated men were now exposed, but truth compelled him to state, that on the question of continuing the duke of Wellington in the command of the Spanish army, the minority who voted against it was composed entirely of *Liberales.* The honorable gentleman was completely mistaken if he supposed that it was by means of British money that the Spanish monarch had been enabled to proceed to such enormities. All precuniary aid from this country was refused until positive information were given on two points:—first, as to measures adopted to the proscribed individuals; and secondly, as to the promise of a free government, held out in the king's proclamation. The hon. gen. had described this monarch [before whom he would have the prince Regent appear, if not as a suppliant, at least with a menace of war]—as acting all along from the time that he had entered Spain, upon the treaty of Valency. Yet Ferdinand had all along protested against and disavowed that treaty. If the honorable gentleman meant to say that Ferdinand had gone into Spain with the deliberate intention of overthrowing the cortes, he would state in contradiction to this and on the the authority of Sir H. Wellesley, that Ferdinand came into Spain with the determined purpose of accepting the constitution, and it was only when he found what the real state of the nation was, and that the constitution would not be congenial to the feelings of the people of Spain, that he had determined not to accept it.—Even if the authority of the cortes were now to be re-established, he was afraid this would not purge Spain from enormities.—Many of the acts of the cortes had been of the most cruel kind—abhorrent to all humanity. Of this he would mention some instances.—The two first that occurred to him were the cases of generals Palafox and Abisbal. The latter of these brave officers, because he had written a pamphlet against the cortes, had been by them cast into prison, and afterwards, without any trial, banished for ever from Spain!—When the government of Castile remonstrated on this case, the whole were put into custody, and without any sort of trial, except by five of the cortes appointed by itself, were sentenced to be imprisoned and banished—*(Loud cries of hear, hear, hear!)*—General Palafox died in a dungeon in Minorca, where he was confined by the cortes. Besides these, the bishop of Orense, than whom there was not a more pure and excellent character, having been a member of the cortes, and refusing to sign the paper in which that body stated the doctrine of the sovereignty of the people, he was immediately displaced from his bishopric, and was forced to take refuge in Portugal to save his life. *(Hear, hear, hear!)* These were the acts of the cortes. Yet a minister of the crown now stated to parliament that not only had the British government interfered, but that the four great powers of Europe had instructed their ministers at the court of Spain to interfere, to as great an extent as was consistent with propriety—*(Loud cries of hear, hear, from all sides of the house)*—If the house were now to lend itself to such a purpose as that intented by the honorable gentleman, it would only prevent any chance of success. Considering the motion as an unwarrantable one in point of policy; and seeing that the honorable gentleman had not taking the pains to inquire what had been done; considering, too, that the motion would disqualify government from future interference with success, he conjured the House not to take a false step on this occasion.

Lord John Russell, general Matthew and Mr. Bennett spoke in support of the motion: and Mr. Brougham replied. On a division, there appeared for the motion 123, against it 42—majority 81.

ADVERTISSEMENT.

Fiscaals's Comptoir, 11den May, 1816.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 21, en
De Ronde Broden 22 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Clerk.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 2den May, 1816.

HET Collegie van Commercie en Zee zaken zal ordinaire vergadering houden, in de Raad kamer van Politie op den eersten Dingdag van ieder maand; het uur wanneer het Collegie geopend wordt is bepaald des voordemiddags om tien uuren, zullende de kamer bewaarder van den Raad van Politie de functie als bode by hetzelve waarnemen.—Van wegens het voorzeide Collegie.

W. PRINCE, Secretaris.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.